

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13C/320/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112205131
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriel Slobodník
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6112205131.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred samosudcom JUDr. Gabrielom Slobodníkom v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi 2/ L. F., M.. XX. XX. XXXX, Q. U. K. XX, Q. Q., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, v konaní zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 221,10 Eur s príslušenstvom, , takto

rozhodol:

Súd námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníka na strane odporcu podanú navrhovateľom z a m i e t a a vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Važecká č. 16, p r i p ú š ť a .

Súd návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania 213,50 Eur, a to v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, číslo účtu: XXXXXXXX/XXXX, F.: XXXXXXXX.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podaným návrhom zo dňa 23. 02. 2012 sa domáhal proti odporcom 1/, 2/ a 3/ zaplatenia sumy 1 870,70 Eur, úroku z omeškania vo výške 440,90 Eur, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1 594,29 Eur od 04. 02. 2012 až do zaplatenia a nahradil mu trovy konania s tým, že splnením povinnosti jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatným odporcom.

Rozhodnutím pod č.k. 13C/320/2012-119 zo dňa 15. 05. 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 04. 10. 2013 súd konanie voči odporcom 1/ a 3/ zastavil.

Navrhovateľ podaním zo dňa 17. 12. 2013 navrhol zmenu návrhu na začatie konania tak, že odporca v 2/ rade je povinný zaplatiť navrhovateľovi 221,10 Eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 36,85 Eur od 21. 03. 2008 až do zaplatenia, zo sumy 36,85 Eur od 21. 04. 2008 až do zaplatenia, zo sumy 36,85 Eur od 21. 05. 2008 až do zaplatenia, zo sumy 36,85 Eur od 21. 06. 2008 až do zaplatenia, zo sumy 36,85 Eur od 21. 07. 2008 do zaplatenia a zo sumy 36,85 Eur od 21. 08. 2008 až do zaplatenia. Svoj návrh vo zvyšnej časti zobral späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Svoj návrh odôvodnil tým, že od odporcu v 2/ rade požaduje zaplatenie neuhradených a nepremlčaných splátok ku dňu podania návrhu na začatie konania, t. j. 6 neuhradených a nepremlčaných splátok vo výške 221,10 Eur (6 x 36,85 Eur počnúc splátkou zo dňa 20. 03. 2008 a končiac splátkou zo dňa 20. 08. 2008. Súd o takomto návrhu

navrhovateľa rozhodol uznesením pod č.k. 13C/320/2012-159 zo dňa 26. 11. 2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 19. 12. 2014.

Do konania vstúpil svojim podaním zo dňa 16. 04. 2012 doručeným súdu dňa 20. 04. 2012 vedľajší účastník na strane odporcu a to Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov.

Proti takémuto vstupu vzniesol námietku navrhovateľ svojim podaním zo dňa 28. 01. 2015, doručené súdu dňa 06. 02. 2015, v ktorom uvádza, že v konaní vystupuje vedľajší účastník, ktorého ďalej označil ako „Združenie“, podľa § 93 ods.2 OSP namieta neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania z dôvodu nepreukázania súhlasu odporcu. Takúto námietku vzniesol z dôvodu, že bez súhlasu odporcu je takýto vstup do konania právne neúčinný a navrhuje, aby súd bez súhlasu odporcu, ktorým vedľajší účastník nedisponuje, neprihliadal a vstup vedľajšieho účastníka do konania nepripustil.

Podľa § 93 ods.2 a 3 OSP, v stave účinnom do 31. 12. 2014, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Súd mal za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporcu a to Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov vstúpilo do konania svojim podaním zo dňa 16. 04. 2012 doručeným súdu dňa 20. 04. 2012. Z uvedeného je zrejmé, že v tomto období teda ku dňu vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu zákon nevyžadoval, aby pri takomto vstupe vedľajší účastník preukázal súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní. Takýto právny stav zákon upravuje len od 01. 01. 2015, kedy sa spolu s oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania musí prihliadať na to, aby takéto oznámenie obsahovalo aj súhlas účastníka, popri ktorom sa vedľajší účastník v konaní zúčastňuje. V danom prípade sa však jedná o inú procesnú situáciu, pretože vedľajší účastník vstúpil do konania v roku 2012 teda v čase, kedy ešte nebola účinná novela Občianskeho súdneho poriadku od 01. 01. 2015. Za takéhoto stavu je preto námietka navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania z dôvodu, že nedisponuje súhlasom odporcu, nedôvodná a preto ju súd zamietol a vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania pripustil.

Navrhovateľ sa svojím návrhom teda domáhal zaplatenia 6 mesačných splátok po 36,85 Eur spolu s úrokom z omeškania, ktoré neboli zo strany odporcu uhradené a nie sú premlčané. Jedná sa o splátky počnúc dňom 20. 03. 2008 a končiac splátkou dňa 20. 08. 2008.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX S. R. XX. XX. XXXX bola uzatvorená zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 50 000,-- Sk s úrokovou sadzbou vo výške 9,30 % ročne s výškami splátok 1 110,-- Sk, ktoré sa mali platiť mesačne počnúc dňom 20. 10. 2003 a konečnou splatnosťou úveru dňa 20. 08. 2008.

Navrhovateľ tvrdil, že odporcovia si svoju povinnosť neplnili v stanovených termínoch tak, že tieto splátky neplnili, čím došlo k porušeniu ich povinnosti podľa zmluvy a postupca odstúpil od zmluvy a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy.

Dlžná suma predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky.

Navrhovateľ si uplatnil zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 19. 12. 2008, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky resp. po dni riadnej splatnosti úveru.

Takáto zmluva o postúpení pohľadávok bola uzatvorená dňa XX. XX. XXXX medzi právnym predchodcom navrhovateľa a Slovenskou sporiteľňou, a.s. Postúpenie bolo zároveň oznámené odporcovi v 2/ rade listom zo dňa 02. 01. 2009, ktoré však odporca neprevzal, pretože zásielka sa vrátila späť ako nedoručená s tým, že adresát na uvedenej adrese t. j. Banská Bystrica, Starohorská 45, je neznámy. Odporca vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že si je vedomý toho, že mal poskytnutý úver od Slovenskej sporiteľne, a.s. a v tomto období mal aj príjem od svojho zamestnávateľa, pričom došlo k situácii, kedy mu súdny exekútor z dôvodu inej exekúcie zablokoval bankový účet a on z tohto dôvodu nemohol vykonať úhrady na tento úver. Uviedol ďalej, že do súčasnej doby sú mu vykonávané

zrážky zo mzdy, pričom bližšie nevedel zdôvodniť o akú exekúciu sa jedná, uviedol však, že pokiaľ predmetom konania je suma v rozsahu 221 Eur, táto podľa jeho názoru musí byť už zaplatená.

Odporca vo svojej výpovedi zároveň uviedol, že súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka na jeho strane do tohto konania. Zároveň vzniesol námietku premlčania z dôvodu, že pokiaľ bol úver poskytnutý v roku 2003, navrhovateľ si svoj nárok uplatnil oneskorene. Zároveň sa odporca vyjadril k dohode o uznaní dlhu, pričom sa vyjadril v tom zmysle, že si nie je vôbec vedomý, že by takúto zmluvu s navrhovateľom uzatváral, nevie čo je v takejto zmluve dohodnuté, pretože túto nečítal, aj keď pripustil, že podpis pod takouto zmluvou môže byť jeho.

Vedľajší účastník na strane odporcu uviedol, že nárok navrhovateľa je premlčaný a pokiaľ navrhovateľ vychádza pri konštatovaní omeškania z dátumu postúpenia pohľadávky dňom 19. 12. 2008, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, možno predpokladať, že k odstúpeniu zmluvy došlo pred 19. 12. 2008, teda najneskôr dňa 18. 12. 2008.

Navrhovateľ v konaní nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že právny predchodca navrhovateľa odstúpil od zmluvy a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy.

Súd ďalej vykonal dokazovanie Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom ako osobou prístupujúcou k záväzku zo dňa 10. 02. 2010.

Navrhovateľ týmto listinným dôkazom mienil zrejme preukázať, že jeho nárok nie je premlčaný z dôvodov uzavretej dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. K uvedenej dohode súd konštatuje, že v danom prípade sa jedná o kombináciu jednostranných a dvojstranných právnych úkonov upravujúce právne vzťahy, ktoré vyplývajú zo spotrebiteľskej zmluvy. Súd k uvedenej dohode teda uvádza, že sa jedná o formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, pričom dlžník nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť jeho obsah. Takto pripravená dohoda o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a to formou predĺženia premlčacej lehoty formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Ich právny význam a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami. Ako neprijateľné sú obe zmluvné podmienky obsiahnuté v tomto formulári zo dňa 10. 02. 2010. Súd má za to, že takéto neprijateľné podmienky sú absolútne neplatné. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčaného dlhu je včlenené do dohody o splátkach v bode 3, pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2 dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, sa pri uznaní premlčaného záväzku vyžaduje vedomosť dlžníka o tom, že uznáva premlčaný záväzok. Samotná formulácia vedomosti o premlčaní dlhu je zakomponovaná v texte „forma splatenia záväzku“, takže je možné s vysokou pravdepodobnosťou predpokladať, že dlžník si nemusel byť vedomý toho, že uznáva premlčaný dlh, ak jeho vedomosť o premlčaní dlhu so značnými právnymi dôsledkami pre dlžníka sú obsiahnuté v kapitole pojednávajúcej o splatení záväzku, takže účastník si bol skôr vedomý toho, že má zaplatiť nejaký dlh v splátkach.

Dá sa predpokladať, že je vylúčené, aby spotrebiteľ, ktorý by mal vedomosť o stave veci, mal záujem na uznaní záväzku a predĺžení premlčacej doby pri premlčanej pohľadávke pokiaľ by o tom vedel. Pohľadávka, ktoré bola postúpená od právneho predchodcu navrhovateľa ako nepremlčaná sa stala nečinnosťou navrhovateľa premlčaná, pretože si ju neuplatnil včas v súdnom konaní a ešte predtým vlastne vyhľadal dlžníka a neprijateľným spôsobom mu predložil formulár o uznaní premlčaného záväzku.

Súd ďalej konštatuje, že uzavretie takejto dohody je v rozpore aj dobrými mravmi v zmysle § 4 ods.8 zákona č. 25/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a navrhovateľom bol využitý omyl a lesť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa, resp. uznať záväzok, ktorý v čase podpisu dohody o uzavretí splátkového kalendára ešte nebol premlčaný, avšak v snahe dosiahnuť predĺženie premlčacej lehoty.

Odporca podpisom takejto formulárovej dohody si zhoršil ako spotrebiteľ svoje zmluvné postavenie a uzatvorenie takejto dohody mu privodilo značnú ujmu, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods.1

Občianskeho zákonníka. Takáto iniciatíva k uzavretiu takejto dohody nikdy nevychádzala od spotrebiteľa a okolnosti, za ktorých navrhovateľ uzatváral s odporcom túto dohodu bez možnosti, aby sa s ňou odporca riadnym spôsobom oboznámil, je potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku a posudzovať ju podľa § 8 ods.4 zákona č. 250/2007 Z. z.

Súd teda konštatuje, že právny vzťah, ktorý existuje medzi navrhovateľom a odporcom je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy a na tento právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia upravujúce právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia treba aplikovať aj na právne vzťahy, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu a teda aj na právny úkon uznania dlhu. V danom prípade pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti, a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobkom alebo službám, ku ktorému sa dostane, alebo ktorému je adresovaná. Odborná starostlivosť i podstatné narušenie ekonomického správania spotrebiteľa je potrebné konštatovať aj v danom prípade, kedy pri uzatváraní takejto dohody došlo k nekalej obchodnej praktike, pretože obidva tieto znaky nekalosti boli naplnené. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany navrhovateľa došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti. Z tohto hľadiska je preto záver súdu taký, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je nekalá obchodná praktika a ako taká je neplatná, a preto námietka premlčania bola dôvodne uplatnená zo strany odporcu aj vedľajšieho účastníka.

Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 107 ods.1 Občianskeho zákonníka, vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí aj v dvojročnej premlčacej lehote.

Súd konštatuje, že nárok navrhovateľa je premlčaný a to jednak z dôvodu tvrdení navrhovateľa o tom, že jeho právny predchodca od zmluvy odstúpil, hoci táto okolnosť preukázaná nebola, avšak sa dá predpokladať, že pokiaľ k odstúpeniu od zmluvy došlo pred 19. 12. 2008, t. j. mohlo k nemu dôjsť najneskôr dňa 18. 12. 2008, keďže vychádzal pri konštatovaní úrokov z omeškania z dátumu postúpenia pohľadávky dňom 19. 12. 2008, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. V takomto prípade sa zmluva zrušuje od počiatku a existuje tu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Vydanie bezdôvodného obohatenia sa však premlčí aj v dvojročnej premlčacej lehote a pokiaľ odporca a vedľajší účastník na strane odporcu vzniesli námietku premlčania, súd konštatuje, že takýto nárok navrhovateľa je premlčaný a nie je možné sa ho úspešne domáhať žalobou na súde.

Pokiaľ by aj súd vychádzal z takého záveru, že odstúpenie od zmluvy nie je v konaní riadnym spôsobom preukázané, zo zmluvy o splátkovom úvere vyplýva, že konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20. 08. 2008. Takýto nárok navrhovateľa na zaplatenie nezaplatennej časti poskytnutého úveru mohol navrhovateľ uplatniť prvýkrát dňom 21. 08. 2008. Keďže nárok navrhovateľa bol uplatnený podaním na súde žalobou zo dňa 07. 02. 2012 podaného na pošte dňa 21. 02. 2012, je takýto nárok podaný po premlčacej dobe, ktorá uplynula po troch rokoch od toho dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvýkrát. Z tohto dôvodu súd konštatuje, že navrhovateľ sa svojho práva nemôže úspešne domáhať, pretože nárok je premlčaný a to jednak v dvojročnej premlčacej dobe, pokiaľ by sa jednalo o vydanie bezdôvodného obohatenia, pokiaľ by navrhovateľ od úverovej zmluvy odstúpil resp. v trojročnej premlčacej dobe, pokiaľ by si právo uplatnil deň po splatnosti úveru tak, ako bolo dohodnuté v úverovej zmluve. Z tohto dôvodu preto súd návrh navrhovateľa zamietol ako nedôvodný.

Súd taktiež rozhodol o práve na náhradu trov konania, ktoré priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý si takéto právo na náhradu trov konania uplatnil. Náhradu trov konania si neuplatnil odporca a pokiaľ si uplatnil právny zástupca navrhovateľa, tak v zmysle § 142 ods.1 OSP nemal právo na takúto náhradu, pretože bol v konaní neúspešný. Trovy konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu pozostávajú z trov právneho zastúpenia, kedy tieto vychádzajú ešte z hodnoty pôvodne uplatnenej pohľadávky vo výške 1 870,70 Eur, pričom jeden úkon právnej služby v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavuje 81,33 Eur a 7,63 Eur režijný paušál. Vo veci boli vykonané tieto úkony právnych služieb, a to príprava a prevzatie právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom 81,33 Eur, odpor zo dňa 20. 07. 2012 vo výške 81,33 Eur, 2 x režijný paušál po 7,63 Eur, spolu 177,92 Eur + 20 % DPH vo výške 35,58 Eur, spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 213,50 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia, písomne vo vyhotovení dvojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa. (§ 205 ods. 1 OSP, § 42 ods.3 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa Zákona č. 233/95 Z. z. a noviel - Exekučný poriadok.